ISSN 1725-5155

Uradni list Evropske unije

L 266

Zvezek 49

Slovenska izdaja

Zakonodaja

26. september 2006

Vsebina

I *Akti, katerih objava je obvezna*

★ **Direktiva 2006/66/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. septembra 2006 o baterijah in akumulatorjih ter odpadnih baterijah in akumulatorjih in razveljavitvi Direktive 91/157/EGS** [1] 1

[1] Besedilo velja za EGP.

SL

Akti z rahlo natisnjenimi naslovi so tisti, ki se nanašajo na dnevno upravljanje kmetijskih zadev in so splošno veljavni za omejeno obdobje.

Naslovi vseh drugih aktov so v mastnem tisku in pred njimi stoji zvezdica.

I

(Akti, katerih objava je obvezna)

DIREKTIVA 2006/66/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 6. septembra 2006

o baterijah in akumulatorjih ter odpadnih baterijah in akumulatorjih in razveljavitvi Direktive 91/157/EGS

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA —

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, zlasti člena 175(1) in 95(1), v povezavi s členi 4, 6 in 21 te direktive,

ob upoštevanju predloga Komisije ([1]),

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ([2]),

ob upoštevanju mnenja Odbora regij ([3]),

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ([4]), glede na skupno besedilo, ki ga je odobril Spravni odbor dne 22. junija 2006,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Zaželeno je, da se uskladijo nacionalni ukrepi v zvezi z baterijami in akumulatorji ter z odpadnimi baterijami in akumulatorji. Poglavitni cilj te direktive je kar najbolj zmanjšati negativni vpliv baterij in akumulatorjev ter odpadnih baterij in akumulatorjev na okolje, s čimer se prispeva k varstvu, ohranjanju in izboljšanju kakovosti okolja. Zaradi tega je pravna podlaga člen 175(1) Pogodbe. Prav tako je primerno sprejeti ukrepe na ravni Skupnosti na podlagi člena 95(1) Pogodbe in s tem uskladiti zahteve glede vsebnosti težkih kovin ter označevanja baterij in akumulatorjev, s čimer se zagotovi neovirano delovanje notranjega trga ter prepreči izkrivljanje konkurence znotraj Skupnosti.

(2) V Sporočilu Komisije z dne 30. julija 1996 o pregledu strategije Skupnosti za ravnanje z odpadki, so bile določene smernice v zvezi s prihodnjo politiko Skupnosti glede ravnanja z odpadki. To sporočilo poudarja potrebo po zmanjšanju količin nevarnih snovi v odpadkih, obenem pa prikazuje možne prednosti predpisov na ravni Skupnosti, s katerimi se omeji prisotnost takih snovi v proizvodih in proizvodnih procesih. Sporočilo prav tako navaja, da kjer se nastanku odpadkov ni mogoče izogniti, bi bilo treba te odpadke ponovno uporabiti ali predelati v material ali energijo.

(3) Svet je v svoji Resoluciji z dne 25. januarja 1988 o akcijskem programu Skupnosti za preprečevanje onesnaževanja okolja s kadmijem ([5]) poudaril, da je treba uporabo kadmija omejiti na primere, kjer ni na voljo ustreznih alternativ, in na zbiranje in recikliranje baterij, ki vsebujejo kadmij, kakor glavna elementa strategije za kontrolo kadmija, ki je v interesu varovanja zdravja ljudi in okolja.

(4) Direktiva Sveta 91/157/EGS z dne 18. marca 1991 o baterijah in akumulatorjih, ki vsebujejo nekatere nevarne snovi ([6]), je omogočila približevanje zakonodaje držav članic na tem področju. Vendar cilji navedene direktive niso bili doseženi v celoti. V Sklepu št. 1600/2002/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. julija 2002 o šestem okoljskem akcijskem programu Skupnosti ([7]) in Direktivi 2002/96/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. januarja 2003 o odpadni električni in elektronski opremi (OEEO) ([8]) je prav tako poudarjena potreba po pregledu Direktive 91/157/EGS. Tako bi bilo treba zaradi večje jasnosti Direktivo 91/157/EGS pregledati in nadomestiti.

([1]) UL C 96, 21.4.2004, str. 29.
([2]) UL C 117, 30.4.2004, str. 5.
([3]) UL C 121, 30.4.2004, str. 35.
([4]) Mnenje Evropskega parlamenta z dne 20. aprila 2004 (UL C 104 E, 30.4.2004, str. 354), Skupno stališče Sveta z dne 18. julija 2005 (UL C 264 E, 25.10.2005, str. 1) in Stališče Evropskega parlamenta z dne 13. decembra 2005 (še ni objavljeno v Uradnem listu). Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 4. julija 2006 (še ni objavljena v Uradnem listu) in Sklep Sveta z dne 18. julija 2006.
([5]) UL C 30, 4.2.1988, str. 1.
([6]) UL L 78, 26.3.1991, str. 38. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Direktivo Komisije 98/101/ES (UL L 1, 5.1.1999, str. 1).
([7]) UL L 242, 10.9.2002, str. 1.
([8]) UL L 37, 13.2.2003, str. 24. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2003/108/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 345, 31.12.2003, str. 106).

(5) Ta direktiva prepoveduje dajanje na trg določenih baterij in akumulatorjev, ki vsebujejo živo srebro ali kadmij, da bi s tem dosegli v njej zastavljene okoljske cilje. Prav tako spodbuja visoko stopnjo zbiranja in recikliranja odpadnih baterij in akumulatorjev ter izboljšano okoljsko učinkovitost vseh subjektov, udeleženih v življenjskem ciklu baterij in akumulatorjev, npr. proizvajalcev, distributerjev in končnih uporabnikov, in še zlasti tistih subjektov, ki neposredno sodelujejo pri obdelavi in recikliranju odpadnih baterij in akumulatorjev. Posebni predpisi, potrebni v ta namen, dopolnjujejo obstoječo zakonodajo Skupnosti o odpadkih, zlasti Direktivo 2006/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. aprila 2006 o odpadkih ([1]), Direktivo Sveta 1999/31/ES z dne 26. aprila 1999 o odlaganju odpadkov na odlagališčih ([2]) in Direktivo 2000/76/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. decembra 2000 o sežiganju odpadkov ([3]).

(6) Da odpadnih baterij in akumulatorjev ne bi odvrgli na način, ki bi onesnaževal okolje, ter da bi preprečili negotovost končnega uporabnika glede različnih zahtev za ravnanje z odpadki, ki veljajo za različne baterije in akumulatorje, bi bilo treba to direktivo uporabljati za vse baterije in akumulatorje, dane na trg znotraj Skupnosti. Poleg tega naj bi tako široko področje uporabe zagotovilo ekonomijo obsega na področju zbiranja in recikliranja kakor tudi optimalno varčevanje z viri.

(7) Zanesljive baterije in akumulatorji so temeljnega pomena za varnost mnogih proizvodov, naprav in storitev, ter so pomemben vir energije v naši družbi.

(8) Primerno je razlikovati med prenosnimi baterijami in akumulatorji na eni strani ter industrijskimi in avtomobilskimi baterijami in akumulatorji na drugi strani. Odstranjevanje industrijskih in avtomobilskih baterij in akumulatorjev z odlaganjem na odlagališčih ali s sežiganjem bi bilo treba prepovedati.

(9) Med primere industrijskih baterij in akumulatorjev spadajo baterije in akumulatorji, ki se uporabljajo za zasilno ali varnostno napajanje z električno energijo v bolnišnicah, na letališčih ali v pisarnah, baterije in akumulatorji, ki se uporabljajo v vlakih ali letalih, ter baterije in akumulatorji, ki se uporabljajo na naftnih ploščadih na morju ali v svetilnikih. Sem spadajo tudi baterije in akumulatorji, namenjeni izključno za uporabo v ročnih plačilnih terminalih v trgovinah in restavracijah, čitalcih črtnih kod v trgovinah, profesionalni video opremi za TV kanale in profesionalne studie ter rudarskih in potapljaških svetilkah, pritrjenih na rudarskih čeladah in čeladah za profesionalne potapljače; varnostne baterije in akumulatorji za električna vrata, s katerimi se prepreči blokiranje vrat ali poškodbe ljudi, ki bi jih lahko povzročila takšna vrata, baterije in akumulatorji, ki se uporabljajo za instrumente ali v različnih vrstah merilne in instrumentalne opreme; ter baterije in akumulatorji, ki se uporabljajo v zvezi s solarnimi moduli, foto-voltaičnimi in drugimi načini uporabe obnovljivih virov energije. Med industrijske baterije in akumulatorje spadajo tudi baterije in akumulatorji, ki se uporabljajo v električnih vozilih, kot so električni avtomobili, invalidski vozički, kolesa, letališka vozila in avtomatska tovorna vozila. Poleg primerov, navedenih v tem okvirnem seznamu, bi bilo treba šteti med industrijske baterije ali akumulatorje tudi vse tiste, ki niso zapečatene in niso avtomobilske baterije ali akumulatorji.

(10) Med primere prenosnih baterij in akumulatorjev, ki so vse zapečatene baterije in akumulatorji, ki jih lahko povprečna oseba brez težav nosi v roki in niso niti avtomobilske baterije ali akumulatorji niti industrijske baterije ali akumulatorji, spadajo posamezne valjaste baterije (npr. baterije AA in AAA) ter baterije in akumulatorji, ki jih uporabljajo potrošniki ali profesionalni uporabniki v prenosnih telefonih, prenosnih računalnikih, brezžičnem električnem orodju, igračah in gospodinjskih aparatih, kot so električne zobne ščetke, brivniki in ročni sesalniki (vključno s podobno opremo, ki se uporablja v šolah, trgovinah, restavracijah, letališčih, pisarnah ali bolnišnicah), in katerekoli baterije ali akumulatorje, ki jih potrošniki lahko uporabljajo za običajne načine uporabe v gospodinjstvu.

(11) Komisija bi morala ovrednotiti potrebo po prilagoditvi te direktive ob upoštevanju razpoložljivih tehničnih in znanstvenih dognanj. Komisija bi morala zlasti ponovno pregledati izjemo v zvezi s prepovedjo kadmija za prenosne baterije in akumulatorje, namenjene za uporabo v brezžičnem električnem orodju. Med primere brezžičnega električnega orodja spada orodje, ki ga potrošniki in profesionalni uporabniki uporabljajo za struženje, rezkanje, peskanje, drobljenje, žaganje, rezanje, striženje, vrtanje, luknjanje, izsekavanje, kovanje, kovičenje, vijačenje, loščenje ali za drugo podobno obdelavo lesa, kovin in drugih materialov, kot tudi orodje za košnjo, obrezovanje in druga vrtnarska opravila.

(12) Komisija bi morala tudi spremljati, države članice pa spodbujati tehnološke razvojne dosežke, s katerimi bi se izboljšala delovanje in vpliv baterij in akumulatorjev na okolje skozi njihov celotni življenjski cikel, vključno s sodelovanjem v Sistemu Skupnosti za okoljsko ravnanje in presojo (EMAS).

(13) Odpadne baterije in akumulatorje bi bilo treba zbirati zaradi varstva okolja. Za prenosne baterije in akumulatorje bi bilo treba vzpostaviti sisteme zbiranja, s katerimi se doseže visoko stopnjo zbiranja. To pomeni, da je treba vzpostaviti takšne sisteme zbiranja, da lahko končni uporabniki odvržejo vse odpadne prenosne baterije in akumulatorje na enostaven način in brezplačno. Za različne vrste baterij in akumulatorjev so primerni tudi različni sistemi zbiranja in ureditev financiranja.

([1]) UL L 114, 27.4.2006, str. 9.
([2]) UL L 182, 16.7.1999, str. 1. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 1882/2003 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 284, 31.10.2003, str. 1).
([3]) UL L 332, 28.12.2000, str. 91.

(14) Zaželeno je, da države članice dosežejo visoko stopnjo zbiranja in recikliranja odpadnih baterij in akumulatorjev, s čimer se doseže visoka raven varstva okolja in predelave materialov v vsej Skupnosti. V tej direktivi bi bilo torej treba državam članicam določiti najmanjše cilje zbiranja in recikliranja. Stopnjo zbiranja je primerno izračunati na podlagi povprečne letne prodaje v preteklih letih, da se tako za vse države članice dobi primerljive cilje, ki so v sorazmerju z nacionalno ravnijo porabe baterij in akumulatorjev.

(15) Za kadmijeve in svinčeve baterije in akumulatorje bi bilo treba določiti posebne zahteve v zvezi z recikliranjem, da se doseže visoka raven predelave materialov v vsej Skupnosti in prepreči razlike med državami članicami.

(16) Vsem zainteresiranim stranem bi bilo treba omogočiti udeležbo v sistemih zbiranja, obdelave in recikliranja. Te sisteme bi bilo treba oblikovati tako, da ne pride do diskriminacije uvoženih baterij in akumulatorjev, trgovinskih ovir in izkrivljanja konkurence.

(17) Sisteme zbiranja in recikliranja bi bilo treba optimizirati, zlasti za zmanjšanje stroškov in negativnih vplivov prevoza na okolje na najmanjšo možno mero. V sistemih obdelave in recikliranja bi bilo treba uporabljati najboljše razpoložljive tehnologije, kakor je opredeljeno v členu 2(11) Direktive Sveta 96/61/ES z dne 24. septembra 1996 o celovitem preprečevanju in nadzorovanju onesnaževanja ([1]). Opredelitev recikliranja naj bi izključevala pridobivanje energije. Pojem pridobivanja energije je opredeljen v drugih instrumentih Skupnosti.

(18) Baterije in akumulatorji se lahko zbirajo posamezno, z nacionalnimi sistemi zbiranja baterij ali skupaj z odpadno električno in elektronsko opremo, z nacionalnimi sistemi zbiranja, vzpostavljenimi na podlagi Direktive 2002/96/ES. Kakor obvezna minimalna zahteva ravnanja, bi se morali v slednjem primeru baterije in akumulatorji odstraniti iz zbrane odpadne električne in elektronske opreme. Po njihovi odstranitvi iz odpadne električne in elektronske opreme postanejo baterije in akumulatorji predmet zahtev te direktive, zlasti za doseganje cilja zbiranja in zahtev recikliranja.

(19) Osnovna načela financiranja ravnanja z odpadnimi baterijami in akumulatorji bi bilo treba določiti na ravni Skupnosti. S pomočjo sistemov financiranja bi bilo treba doseči visoke stopnje zbiranja in recikliranja ter uveljaviti načelo odgovornosti proizvajalca. Vsi proizvajalci, kakor so opredeljeni v tej direktivi, bi morali biti registrirani. Proizvajalci bi morali torej financirati stroške zbiranja, obdelave in recikliranja vseh zbranih baterij in akumulatorjev, zmanjšane za dobiček iz prodaje predelanih materialov. Vendar pa bi bila lahko v določenih primerih upravičena uporaba de minimis pravil za male proizvajalce.

(20) Za uspešno zbiranje je nujna možnost dostopa končnih uporabnikov do informacij o zaželenosti ločenega zbiranja, razpoložljivih sistemih zbiranja in vlogi končnih uporabnikov pri ravnanju z odpadnimi baterijami in akumulatorji. V zvezi s sistemom označevanja bi bilo treba pripraviti podrobno ureditev, ki naj končnim uporabnikom omogočila pregledne, zanesljive in nedvoumne informacije o baterijah in akumulatorjih ter o vseh težkih kovinah, ki jih vsebujejo.

(21) Če države članice za dosego ciljev te direktive, in predvsem za dosego visokih stopenj ločenega zbiranja in recikliranja, uporabijo instrumente gospodarske politike, kakor so na primer različne davčne stopnje, bi morale o tem obvestiti Komisijo.

(22) Za spremljanje doseganja ciljev te direktive so potrebni zanesljivi in primerljivi podatki o količinah baterij in akumulatorjev danih na trg ter količinah zbranih in recikliranih baterij in akumulatorjev.

(23) Države članice bi morale določiti pravila o kaznih, ki se uporabijo za kršitve določb te direktive, in zagotoviti njihovo izvajanje. Kazni bi morale biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

(24) V skladu s točko 34 Med-institucionalnega sporazuma o boljši pripravi zakonodaje ([2]), se države članice spodbuja, da za svoje potrebe in v interesu Skupnosti izdelajo in objavijo lastne tabele, ki naj kolikor nazorno je to mogoče, prikažejo korelacijo med to direktivo in ukrepi za prenos v nacionalno pravo.

(25) Ukrepe, potrebne za izvajanje te direktive, bi bilo treba sprejeti v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil ([3]).

(26) Ker ciljev te direktive, in sicer varstva okolja in zagotavljanja nemotenega delovanja notranjega trga, ne morejo v zadostni meri doseči države članice same, in jih je zaradi obsega ali učinkov ukrepov lažje doseči na ravni Skupnosti, lahko Skupnost sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. V skladu z načelom sorazmernosti iz istega člena, ta direktiva ne prekoračuje okvirov, ki so potrebni za dosego teh ciljev.

([1]) UL L 257, 10.10.1996, str. 26. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 166/2006 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 33, 4.2.2006, str. 1).

([2]) UL C 321, 31.12.2003, str. 1.

([3]) UL L 184, 17.7.1999, str. 23. Sklep, kakor je bil spremenjen s Sklepom 2006/512/ES (UL L 200, 22.7.2006, str. 11).

(27) Ta direktiva se uporablja brez poseganja v zakonodajo Skupnosti o zahtevah glede varnosti, kakovosti in zdravja ter specifično zakonodajo Skupnosti o ravnanju z odpadki, zlasti Direktivo 2000/53/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. septembra 2000 o izrabljenih vozilih ([1]) in Direktivo 2002/96/ES.

(28) V zvezi z odgovornostjo proizvajalcev, so proizvajalci baterij in akumulatorjev ter proizvajalci drugih proizvodov, katerih sestavni del sta baterija ali akumulator, odgovorni za ravnanje z odpadnimi baterijami in akumulatorji, ki jih dajo na trg. Primeren je prožen pristop, s katerim se omogoči, da sistemi financiranja upoštevajo različne nacionalne okoliščine in že obstoječe sisteme, zlasti tiste, ki so bili vzpostavljeni zaradi uskladitve z direktivama 2000/53/ES in 2002/96/ES, pri čemer se prepreči dvojno zaračunavanje.

(29) Direktiva 2002/95/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. januarja 2003 o omejevanju uporabe nekaterih nevarnih snovi v električni in elektronski opremi ([2]) se ne uporablja za baterije in akumulatorje, uporabljene v električni in elektronski opremi.

(30) Avtomobilske in industrijske baterije in akumulatorji, ki se uporabljajo v vozilih, bi morali ustrezati zahtevam Direktive 2000/53/ES, zlasti členu 4 navedene direktive. Zaradi tega bi morala biti uporaba kadmija v industrijskih baterijah in akumulatorjih za električna vozila prepovedana, razen če gre za tiste baterije in akumulatorje, ki jih pokriva izjema na podlagi Priloge II k navedeni direktivi,

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Predmet urejanja

Ta direktiva določa:

1. pravila za dajanje baterij in akumulatorjev na trg; in zlasti prepoved dajanja na trg baterij in akumulatorjev, ki vsebujejo nevarne snovi; in

2. posebna pravila za zbiranje, obdelavo, recikliranje in odstranjevanje odpadnih baterij in akumulatorjev, ki dopolnjujejo ustrezno zakonodajo Skupnosti o odpadkih in pravila za spodbujanje visoke ravni zbiranja in recikliranja odpadnih baterij in akumulatorjev.

Njen cilj so tudi izboljšati okolju prijazno delovanje baterij in akumulatorjev ter dejavnosti vseh gospodarskih udeležencev, vključenih v življenjski krog baterij in akumulatorjev, tj. proizvajalcev, distributerjev in končnih uporabnikov ter zlasti tistih udeležencev, ki neposredno sodelujejo pri obdelavi in recikliranju odpadnih baterij in akumulatorjev.

Člen 2

Področje uporabe

1. Ta direktiva se uporablja za vse vrste baterij in akumulatorjev, ne glede na njihovo obliko, velikost, težo, snovno sestavo ali uporabo. Uporablja se brez poseganja v direktivi 2000/53/ES in 2002/96/ES.

2. Ta direktiva se ne uporablja za baterije in akumulatorje, ki se uporabljajo v:

(a) opremi, ki je povezana z zaščito bistvenih varnostnih interesov držav članic, orožju, strelivu in vojaškem materialu; razen za proizvode, ki niso predvideni za izrecno vojaške namene;

(b) opremi, namenjeni za uporabo v vesolju.

Člen 3

Opredelitve pojmov

V tej direktivi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

1. „baterija“ ali „akumulator“ pomeni kakršenkoli vir električne energije, ki nastaja z neposredno pretvorbo kemične energije in je sestavljen iz ene ali več primarnih celic (ni možna ponovna polnitev) ali ene ali več sekundarnih celic (možna ponovna polnitev);

2. „baterijski sklop“ pomeni kakršen koli niz baterij ali akumulatorjev, ki so medsebojno povezani in/ali zapečateni v zunanji ovoj, tako da tvorijo zaključeno enoto, ki je končni uporabnik ne more razdeliti ali odpreti;

3. „prenosna baterija ali akumulator“ pomeni vsako baterijo, gumbasto celico, baterijski sklop ali akumulator, ki:

   (a) sta zapečatena; in

   (b) sta ročno prenosljiva; in

   (c) nista niti industrijska baterija ali akumulator niti avtomobilska baterija ali akumulator;

4. „gumbasta celica“ pomeni vsako majhno okroglo prenosno baterijo ali akumulator, katere premer je večji od njene višine in ki se uporablja za posebne namene, kot je napajanje slušnih aparatov, ročnih ur, drobne prenosne opreme in varnostno napajanje;

5. „avtomobilska baterija ali akumulator“ pomeni vsako baterijo ali akumulator, ki se uporabljata za avtomobilski zaganjalnik, osvetlitev ali napajanje za vžig;

([1]) UL L 269, 21.10.2000, str. 34. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Odločbo Sveta 2005/673/ES (UL L 254, 30.9.2005, str. 69).

([2]) UL L 37, 13.2.2003, str. 19. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Odločbo Komisije 2006/310/ES (UL L 115, 28.4.2006, str. 38).

6. „industrijska baterija ali akumulator“ pomeni vsako baterijo ali akumulator, ki sta namenjena izključno za industrijsko ali profesionalno uporabo ali se uporabljata v vseh vrstah električnih vozil;

7. „odpadna baterija ali akumulator“ pomeni vsako baterijo ali akumulator, ki predstavljata odpadek v smislu člena 1(1)(a) Direktive 2006/12/ES;

8. „recikliranje“ pomeni ponovno predelavo odpadnih materialov v proizvodnem procesu za njihov prvotni ali kak drug namen, razen za pridobivanje energije;

9. „odstranjevanje“ pomeni kateri koli postopek, ki se uporablja in je predviden v Prilogi IIA k Direktivi 2006/12/ES;

10. „obdelava“ pomeni vsako dejavnost, opravljeno na odpadnih baterijah in akumulatorjih, potem ko so bili oddani v objekt za sortiranje, pripravo za recikliranje ali pripravo za odstranitev;

11. „naprava“ pomeni vsako električno ali elektronsko opremo, kakor je opredeljena v Direktivi 2002/96/ES, ki se v celoti ali delno napaja iz baterij ali akumulatorjev ali pa jo je možno tako napajati;

12. „proizvajalec“ pomeni vsako osebo v državi članici, ki, ne glede na uporabljeno metodo prodaje, vključno s komunikacijo na daljavo, kakor je opredeljena v Direktivi 97/7/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 1997 o varstvu potrošnikov glede sklepanja pogodb pri prodaji na daljavo ([1]), prvič na ozemlju te države članice na profesionalni osnovi, daje na trg baterije ali akumulatorje, vključno s tistimi, ki so vgrajeni v naprave ali vozila;

13. „distributer“ pomeni vsako osebo, ki končnemu uporabniku na profesionalni osnovi zagotavlja baterije in akumulatorje;

14. „dajanje na trg“ pomeni dobavo ali dajanje na razpolago, bodisi proti plačilu ali brezplačno tretji osebi znotraj Skupnosti in vključuje uvoz v carinsko območje Skupnosti;

15. „gospodarski subjekti“ pomeni vse proizvajalce, distributerje, zbiralce, izvajalce, ki reciklirajo in druge izvajalce obdelave;

16. „brezžično električno orodje“ pomeni vsako ročno napravo, ki se napaja iz baterije ali akumulatorja in je namenjena za vzdrževanje, gradbena dela ali vrtna opravila;

17. „stopnja zbiranja“ pomeni za določeno državo članico v določenem koledarskem letu odstotek, ki ga dobimo z delitvijo mase odpadnih prenosnih baterij in akumulatorjev, zbranih v skladu s členom 8(1) te direktive ali v skladu z Direktivo 2002/96/ES v tistem koledarskem letu, s povprečno maso prenosnih baterij in akumulatorjev, ki jih proizvajalci prodajo neposredno končnim uporabnikom ali tretjim osebam, da bi jih te prodale končnim uporabnikom v tisti državi članici v tistem koledarskem letu in v predhodnih dveh koledarskih letih.

([1]) UL L 144, 4.6.1997, str. 19. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2005/29/ES (UL L 149, 11.6.2005, str. 22).

Člen 4

Prepovedi

1. Brez poseganja v Direktivo 2000/53/ES, države članice prepovedo dajanje na trg:

(a) vseh baterij ali akumulatorjev, vgrajenih v naprave ali ne, ki vsebujejo več kot 0,0005 % živega srebra glede na celotno maso; in

(b) prenosnih baterij ali akumulatorjev, vključno s tistimi vgrajenimi v naprave, ki vsebujejo več kot 0,002 % kadmija glede na celotno maso.

2. Prepoved iz odstavka 1(a) se ne uporablja za gumbaste celice, ki vsebujejo največ 2 % živega srebra glede na celotno maso.

3. Prepoved iz odstavka 1(b) se ne uporablja za prenosne baterije in akumulatorje, namenjene za:

(a) varnostne in alarmne sisteme, vključno z zasilno razsvetljavo;

(b) medicinsko opremo; ali

(c) brezžično električno orodje.

4. Komisija ponovno pregleda izjemo iz odstavka 3(c) ter Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo do 26. septembra 2010, in če je primerno, priloži ustrezne predloge z namenom prepovedi kadmija v baterijah in akumulatorjih.

Člen 5

Okolju prijaznejše delovanje

Države članice pospešujejo raziskave, spodbujajo proizvajalce, naj izboljšajo celotno okolju prijaznejše delovanje baterij in akumulatorjev v celotnem življenjskem ciklu, ter spodbujajo razvoj in trženje baterij in akumulatorjev, ki vsebujejo manjše količine nevarnih snovi ali vsebujejo snovi, manj škodljive za okolje, zlasti kakor nadomestek za živo srebro, kadmij in svinec.

Člen 6

Dajanje na trg

1. Države članice zaradi razlogov iz te direktive ne ovirajo, prepovedujejo ali omejujejo dajanja na trg na svojih ozemljih baterij in akumulatorjev, ki izpolnjujejo zahteve iz te direktive.

2. Države članice sprejmejo ukrepe, potrebne za preprečitev dajanja baterij ali akumulatorjev, ki ne izpolnjujejo pogojev iz te direktive, na trg, ali za njihov umik s trga.

Člen 7

Celovitost cilja

Države članice ob upoštevanju vpliva prevoza na okolje, sprejmejo potrebne ukrepe za največjo možno zagotovitev ločenega zbiranja odpadnih baterij in akumulatorjev ter za zmanjšanje odstranjevanja baterij in akumulatorjev kakor ne-sortiranih komunalnih odpadkov, da na visoki ravni reciklirale vse odpadne baterije in akumulatorji.

Člen 8

Sistemi zbiranja

1. Države članice zagotovijo, da se uporabljajo ustrezni sistemi zbiranja odpadnih prenosnih baterij in akumulatorjev. Takšni sistemi:

(a) omogočajo končnim uporabnikom, da odvržejo odpadne prenosne baterije ali akumulatorje na dostopnem zbirnem mestu v svoji okolici, pri tem pa se upošteva gostota prebivalstva;

(b) zahtevajo, da so distributerji prenosnih baterij ali akumulatorjev vzamejo nazaj odpadne prenosne baterije ali akumulatorje brezplačno, razen če ocena pokaže, da so obstoječi alternativni sistemi najmanj tako uspešni pri doseganju okoljskih ciljev iz te direktive. Države članice takšne ocene objavijo;

(c) omogočajo, da končni uporabniki zavržejo odpadne prenosne baterije ali akumulatorje brezplačno in brez zahteve po nakupu nove baterije ali akumulatorja;

(d) so lahko združeni s sistemi iz člena 5(2) Direktive 2002/96/ES.

Za zbirna mesta, vzpostavljena zaradi upoštevanja zahtev iz točke (a) tega odstavka, ni potrebna registracija ali izpolnjevanje zahtev dovoljenja iz Direktive 2006/12/ES ali Direktive Sveta 91/689/EGS z dne 12. decembra 1991 o nevarnih odpadkih [1].

2. Pod pogojem, da sistemi izpolnjujejo merila iz odstavka 1, lahko države članice:

(a) zahtevajo od proizvajalcev, da vzpostavijo takšne sisteme;

(b) zahtevajo od drugih gospodarskih subjektov, da sodelujejo v takšnih sistemih;

(c) ohranijo obstoječe sisteme.

3. Države članice zagotovijo, da proizvajalci industrijskih baterij in akumulatorjev ali tretje osebe, ki delujejo v njihovem imenu, vzamejo nazaj odpadne industrijske baterije in akumulatorje, ki jih prevzamejo od končnih uporabnikov, ne glede na kemijsko sestavo ali poreklo. Industrijske baterije in akumulatorje lahko zbirajo tudi neodvisne tretje osebe.

4. Države članice zagotovijo, da proizvajalci avtomobilskih baterij in akumulatorjev ali tretje osebe, vzpostavijo sisteme za zbiranje odpadnih avtomobilskih baterij in akumulatorjev od končnih uporabnikov ali z dostopnega zbirnega mesta v njihovi okolici, kadar zbiranje ne poteka v okviru sistemov iz člena 5(1) Direktive 2000/53/ES. V primeru avtomobilskih baterij in akumulatorjev iz zasebnih, nekomercialnih vozil, takšni sistemi omogočajo, da končni uporabniki odvržejo odpadne baterije ali akumulatorje brezplačno in brez zahteve po nakupu nove baterije ali akumulatorja.

Člen 9

Instrumenti gospodarske politike

Države članice lahko uporabijo instrumente gospodarske politike za spodbujanje zbiranja odpadnih baterij in akumulatorjev ali za spodbujanje uporabe baterij in akumulatorjev, ki vsebujejo snovi, ki manj onesnažujejo okolje, na primer tako, da sprejmejo različne davčne stopnje. V primeru takšne odločitve države članice Komisijo uradno obvestijo o ukrepih za izvajanje teh instrumentov.

Člen 10

Cilji zbiranja

1. Države članice prvič izračunajo stopnjo zbiranja za peto polno koledarsko leto po začetku veljavnosti te direktive.

Brez poseganja v Direktivo 2002/96/ES, vključujejo letne količine zbranih in prodanih baterij in akumulatorjev tudi tiste, vgrajene v naprave.

2. Države članice dosežejo naslednje minimalne stopnje zbiranja:

(a) 25 % do 26. septembra 2012;

(b) 45 % do 26. septembra 2016.

3. Države članice letno spremljajo stopnje zbiranja na podlagi tabele iz Priloge I. Brez poseganja v Uredbo (ES) št. 2150/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2002 o statistiki odpadkov [2], države članice pošljejo Komisiji poročila v šestih mesecih po koncu koledarskega leta, na katerega se poročilo nanaša. V poročilu se navede način pridobivanja podatkov, potrebnih za izračun stopnje zbiranja.

4. V skladu s postopkom iz člena 24(2):

(a) se lahko oblikuje prehodna ureditev za reševanje težav, ki jih ima zaradi specifičnih nacionalnih okoliščin katerakoli država članica pri izpolnjevanju zahtev iz odstavka 2;

[1] UL L 377, 31.12.1991, str. 20. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 166/2006.

[2] UL L 332, 9.12.2002, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 783/2005 (UL L 131, 25.5.2005, str. 38).

(b) za izračun letne prodaje prenosnih baterij in akumulatorjev končnim uporabnikom se določi skupna metodologija 26. septembra 2007.

Člen 11

Odstranjevanje odpadnih baterij in akumulatorjev

Države članice zagotovijo, da proizvajalci načrtujejo naprave tako, da se lahko odpadne baterije in akumulatorji odstranijo. Vsem napravam, v katere so vgrajene baterije in akumulatorji, se priložijo navodila, ki prikazujejo način varnega odstranjevanja, in kjer je to primerno, obveščajo končnega uporabnika o vrsti vgrajenih baterij in akumulatorjev. Te določbe se ne uporabljajo, kadar je iz varnostnih razlogov, zaradi delovanja ali iz razlogov medicinske ali podatkovne celovitosti potrebno kontinuirano dovajanje energije, ki zahteva neprekinjeno povezavo med napravo in baterijo ali akumulatorjem.

Člen 12

Obdelava in recikliranje

1. Države članice zagotovijo, da se najpozneje do 26. septembra 2009:

(a) omogoči obdelava in recikliranje odpadnih baterij in akumulatorjev, s tem da proizvajalci ali tretje osebe vzpostavijo sisteme glede varovanja zdravja in okolja, ki uporabljajo najboljše razpoložljive tehnologije; in

(b) vse baterije in akumulatorje, zbrane v skladu z členom 8 te direktive ali v skladu z Direktivo 2002/96/ES, ki se jih da identificirati, obdela in reciklira v takih sistemih, ki so skladni najmanj z zakonodajo Skupnosti, zlasti glede zdravja, varnosti in ravnanja z odpadki.

Vendar pa države članice lahko, ob spoštovanju Pogodbe, zbrane prenosne baterije ali akumulatorje, ki vsebujejo kadmij, živo srebro ali svinec, odstranijo z odlaganjem na odlagališčih ali s podzemnim skladiščenjem kadar ni na voljo nobenega gospodarsko upravičenega končnega trga. Države članice lahko, v skladu s Pogodbo, zbrane prenosne baterije ali akumulatorje, ki vsebujejo kadmij, živo srebro ali svinec, odstranijo z odlaganjem na odlagališčih ali s podzemnim skladiščenjem kot del strategije za postopno opuščanje uporabe težkih kovin, ki na podlagi podrobne ocene okoljskih, gospodarskih in družbenih vplivov kaže, da bi bilo treba tej možnosti odstranjevanja dati prednost pred recikliranjem.

Države članice to oceno objavijo in Komisijo uradno obvestijo o osnutkih ukrepov, v skladu z Direktivo 98/34/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. junija 1998 o določitvi postopka za zbiranje informacij na področju tehničnih standardov in predpisov ter pravil o storitvah v informacijski družbi ([1]).

2. Obdelava izpolnjuje minimalne zahteve iz dela A Priloge III.

3. Kadar se baterije ali akumulatorji zbirajo skupaj z OEEO na podlagi Direktive 2002/96/ES, se baterije ali akumulatorji odstranijo iz zbrane OEEO.

4. Postopki recikliranja najpozneje do 26. septembra 2010 izpolnjujejo učinkovitosti recikliranja in s tem povezane določbe iz dela B Priloge III.

5. Države članice poročajo o doseženih stopnjah recikliranja v vsakem koledarskem letu in ali so bile dosežene učinkovitosti iz dela B Priloge III. Komisiji predložijo podatke najpozneje v šestih mesecih po koncu koledarskega leta, na katerega se nanašajo.

6. Priloga III se lahko prilagodi ali dopolni v skladu s postopkom iz člena 24(2), da se upošteva tehnični in znanstveni napredek. Zlasti:

(a) se dodajo podrobna pravila za izračun učinkovitosti recikliranja najpozneje do 26. marca 2010; in

(b) se minimalne učinkovitosti recikliranja redno ovrednotijo in prilagodijo najboljšim razpoložljivim tehnologijam ter v luči razvojnih dosežkov iz drugega pododstavka odstavka 1.

7. Preden se predlagajo kakršnekoli spremembe Priloge III, se Komisija posvetuje z relevantnimi interesnimi skupinami, zlasti s proizvajalci, zbiralci, izvajalci, ki reciklirajo, izvajalci obdelave in okoljskimi organizacijami, potrošniškimi organizacijami in zvezami delojemalcev. O izidu tega posvetovanja Komisija obvesti odbor iz člena 24(1).

Člen 13

Nove tehnologije recikliranja

1. Države članice spodbujajo razvoj novih tehnologij recikliranja in obdelav ter raziskovanje okolju prijaznih in stroškovno učinkovitih metod recikliranja za vse vrste baterij in akumulatorjev.

2. Države članice spodbujajo objekte za obdelavo, da uvedejo certificiran sistem okoljskega ravnanja v skladu z Uredbo (ES) št. 761/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. marca 2001, ki omogoča prostovoljno sodelovanje organizacij v Sistemu skupnosti za okoljsko ravnanje in presojo (EMAS) ([2]).

([1]) UL L 204, 21.7.1998, str. 37. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Aktom o pristopu iz leta 2003.

([2]) UL L 114, 24.4.2001, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 196/2006 (UL L 32, 4.2.2006, str. 4).

Člen 14

Odstranjevanje

Države članice prepovedo odstranjevanje z odlaganjem odpadnih industrijskih in avtomobilskih baterij in akumulatorjev na odlagališčih ali s sežiganjem. Vendar pa se lahko ostanki katerih koli baterij in akumulatorjev, ki so bili obdelani in reciklirani v skladu s členom 12(1), odstranijo z odlaganjem na odlagališčih ali s sežiganjem.

Člen 15

Izvoz

1. Obdelava in recikliranje se lahko izvedeta zunaj zadevne države članice ali zunaj Skupnosti, pod pogojem, da je pošiljanje odpadnih baterij in akumulatorjev v skladu z Uredbo Sveta (EGS) št. 259/93 z dne 1. februarja 1993 o nadzorovanju in kontroli pošiljk odpadkov znotraj Evropske skupnosti, v Skupnost in iz nje ([1]).

2. Za odpadne baterije in akumulatorje, izvožene iz Skupnosti v skladu z Uredbo (EGS) št. 259/93, Uredbo Sveta (ES) št. 1420/1999 z dne 29. aprila 1999 o določitvi skupnih pravil in postopkov, ki se uporabljajo za pošiljke določenih vrst odpadkov v določene države nečlanice OECD ([2]) in Uredbo Komisije (ES) št. 1547/1999 z dne 12. julija 1999 o postopkih nadzora iz Uredbe Sveta (EGS) št. 259/93 za pošiljke nekaterih vrst odpadkov v nekatere države, za katere se Sklep OECD C(92)39 končno ne uporablja ([3]), se šteje, da izpolnjujejo obveznosti in učinkovitosti iz Priloge III k tej direktivi samo, če obstajajo jasni dokazi, da se je recikliranje izvedlo pod pogoji, ki so na splošno enakovredni zahtevam iz te direktive.

3. Podrobna pravila za izvajanje tega člena se določijo v skladu s postopkom iz člena 24(2).

Člen 16

Financiranje

1. Države članice zagotovijo, da proizvajalci ali tretje osebe, ki delujejo v njihovem imenu, financirajo vse neto stroške, ki izhajajo iz:

(a) zbiranja, obdelave in recikliranja vseh odpadnih prenosnih baterij in akumulatorjev, zbranih v skladu s členom 8(1) in (2); in

(b) zbiranja, obdelave in recikliranja vseh odpadnih industrijskih in avtomobilskih baterij in akumulatorjev, zbranih v skladu s členom 8(3) in (4).

2. Države članice zagotovijo, da zaradi izvajanja odstavka 1, proizvajalci, v primeru baterij ali akumulatorjev, zbranih v okviru sistemov, vzpostavljenih v skladu z Direktivo 2000/53/ES ali Direktivo 2002/96/ES, niso dvojno obremenjeni.

3. Države članice zagotovijo, da proizvajalci, ali tretje osebe, ki delujejo v njihovem imenu, financirajo vse neto stroške, ki nastanejo zaradi kampanj za obveščanje javnosti o zbiranju, obdelovanju in recikliranju vseh odpadnih prenosnih baterij in akumulatorjev.

4. Stroški zbiranja, obdelave in recikliranja se ob prodaji novih prenosnih baterij in akumulatorjev končnim uporabnikom ne prikažejo ločeno.

5. Proizvajalci in uporabniki industrijskih in avtomobilskih baterij in akumulatorjev lahko sklenejo pogodbe, ki predvidevajo drugačno ureditev financiranja, kakor je tista iz odstavka 1.

6. Ta člen se uporablja za vse odpadne baterije in akumulatorje, ne glede na datum njihovega dajanja na trg.

Člen 17

Registracija

Države članice zagotovijo, da so vsi proizvajalci registrirani. Za registracijo veljajo iste postopkovne zahteve v vsaki državi članici. Te zahteve v zvezi z registracijo se vzpostavijo v skladu s postopkom iz člena 24(2).

Člen 18

Mali proizvajalci

1. Države članice lahko iz zahtev v členu 16(1) izvzamejo proizvajalce, ki glede na velikost nacionalnega trga, dajejo na ta trg zelo majhne količine baterij ali akumulatorjev, pod pogojem, da to ne ovira pravilnega delovanja sistemov zbiranja in recikliranja, vzpostavljenih na podlagi členov 8 in 12.

2. Države članice objavijo osnutke takšnih ukrepov in temelje za njihovo predlaganje ter o njih uradno obvestijo Komisijo in druge države članice preko Odbora iz člena 24(1).

3. Komisija v roku šestih mesecev od uradnega obvestila iz odstavka 2 odobri ali zavrne osnutke ukrepov po tem, ko je bila preverjena njihova skladnost z razlogi iz odstavka 1 ter da ne pomenijo samovoljne diskriminacije ali prikritih omejitev trgovine med državami članicami. Če Komisija v tem roku ne odloči, se osnutki ukrepov štejejo za odobrene.

([1]) UL L 30, 6.2.1993, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 2557/2001 (UL L 349, 31.12.2001, str. 1).

([2]) UL L 166, 1.7.1999, str. 6. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 105/2005 (UL L 20, 22.1.2005, str. 9).

([3]) UL L 185, 17.7.1999, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 105/2005.

Člen 19

Udeležba

1. Države članice zagotovijo, da vsi gospodarski subjekti in vsi pristojni državni organi lahko sodelujejo v sistemih zbiranja, obdelave in recikliranja iz členov 8 in 12.

2. Ti sistemi se uporabljajo tudi za baterije in akumulatorje, uvožene iz tretjih držav pod pogoji, ki niso diskriminatorni in so zasnovani tako, da ne pride do ovir v trgovini ali izkrivljanja konkurence.

Člen 20

Informacije za končne uporabnike

1. Države članice zagotovijo, zlasti preko informacijskih kampanj, da so končni uporabniki v celoti obveščeni o:

(a) potencialnih učinkih snovi, uporabljenih v baterijah in akumulatorjih, na okolje in zdravje ljudi;

(b) tem, da je zaželeno, da se odpadne baterije in akumulatorji ne odstranjujejo kakor nesortirani komunalni odpadki in da se zagotovi sodelovanje pri njihovem ločenem zbiranju, kar olajša obdelavo in recikliranje;

(c) razpoložljivih sistemih zbiranja in recikliranja;

(d) svojem doprinosu k recikliranju odpadnih baterij in akumulatorjev;

(e) pomenu znaka s prečrtanim izvlečnim zabojnikom za odpadke iz Priloge II in kemijskih simbolih Hg, Cd in Pb.

2. Države članice lahko od gospodarskih subjektov zahtevajo, da zagotovijo del ali vse informacije iz odstavka 1.

3. Če države članice zahtevajo, da distributerji vzamejo nazaj prenosne baterije ali akumulatorje v skladu s členom 8, zagotovijo, da ti distributerji obvestijo končne uporabnike, da lahko odpadne prenosne baterije ali akumulatorje odvržejo na prodajnih mestih.

Člen 21

Označevanje

1. Države članice zagotovijo, da so vse baterije, akumulatorji in baterijski sklopi ustrezno označeni z znakom iz Priloge II.

2. Države članice zagotovijo, da je zmogljivost vseh prenosnih in avtomobilskih baterij in akumulatorjev na njih navedena v vidni, čitljivi in neizbrisni obliki, do 26. septembra 2009. Podrobna pravila za izvajanje te zahteve, vključno s usklajenimi metodami za določanje zmogljivosti in primerne uporabe, se določijo v skladu s postopkom iz člena 24(2) najpozneje do 26. marca 2009.

3. Baterije, akumulatorji in gumbaste celice, ki vsebujejo več kot 0,0005 % živega srebra, več kot 0,002 % kadmija ali več kot 0,004 % svinca, so označeni s kemijskim simbolom za ustrezno kovino: Hg, Cd ali Pb. Simbol, ki označuje vsebnost težke kovine, je natisnjen pod znakom iz Priloge II, na površini, ki je vsaj enaka eni četrtini površine tega znaka.

4. Znak iz Priloge II pokriva najmanj 3 % površine največje ploskve baterije, akumulatorja ali baterijskega sklopa, toda ne presega velikosti 5 × 5 cm. V primeru valjastih celic, pokriva znak najmanj 1,5 % površine telesa baterije ali akumulatorja, toda ne presega velikosti 5 × 5 cm.

5. Kadar je zaradi velikosti baterije, akumulatorja ali baterijskega sklopa površina znaka manjša od 0,5 × 0,5 cm, baterije, akumulatorja ali baterijskega sklopa ni treba označiti, ampak se znak s površino najmanj 1 × 1 cm natisne na embalaži.

6. Oznake se čitljivo natisnejo na vidnem mestu tako, da jih ni mogoče izbrisati.

7. Izjeme glede zahtev označevanja iz tega člena se lahko dovolijo v skladu s postopkom iz člena 24(2).

Člen 22

Nacionalna poročila o izvajanju

1. Države članice pošljejo Komisiji poročilo o izvajanju te direktive vsaka tri leta. Vendar pa prvo poročilo zajema obdobje do 26. septembra 2012.

2. Poročilo se pripravi na podlagi vprašalnika ali predloge, izdelane v skladu s postopkom iz člena 24(2). Vprašalnik ali predloga se pošlje državam članicam šest mesecev pred začetkom prvega obdobja, ki ga poročilo zajema.

3. Države članice poročajo tudi o vseh ukrepih, ki so jih sprejele za spodbujanje razvojnih dosežkov, ki se nanašajo na vpliv baterij in akumulatorjev na okolje, zlasti o:

(a) razvojnih dosežkih, ki vključujejo prostovoljne ukrepe proizvajalcev za zmanjšanje količin težkih kovin in drugih nevarnih snovi v baterijah in akumulatorjih;

(b) novih tehnologijah recikliranja in obdelave;

(c) sodelovanju gospodarskih subjektov v sistemih okoljskega ravnanja;

(d) raziskavah na teh področjih; in

(e) ukrepih za spodbujanje preprečevanja nastajanja odpadkov.

4. Poročilo je na voljo Komisiji najpozneje v devetih mesecih po koncu triletnega obdobja, na katerega se nanaša, v primeru prvega poročila pa najpozneje do 26. junija 2013.

5. Komisija objavi poročilo o izvajanju te direktive in o njenem vplivu na okolje, kakor tudi na delovanje notranjega trga, najpozneje devet mesecev po prejemu poročil držav članic v skladu z odstavkom 4.

Člen 23

Ponovni pregled

1. Komisija ponovno pregleda izvajanje te direktive in njen vpliv na okolje kakor tudi na delovanje notranjega trga, potem ko drugič prejme poročila držav članic v skladu s členom 22(4).

2. Drugo poročilo, ki ga Komisija objavi v skladu s členom 22(5), vsebuje ovrednotenje naslednjih vidikov te direktive:

(a) ustreznost nadaljnjih ukrepov za obvladovanje tveganja glede baterij in akumulatorjev, ki vsebujejo težke kovine;

(b) ustreznost minimalnih ciljev zbiranja za vse odpadne prenosne baterije in akumulatorje iz člena 10(2) in možnost uvajanja nadaljnjih ciljev v kasnejših letih, ob upoštevanju tehničnega napredka in pridobljenih praktičnih izkušenj v državah članicah;

(c) ustreznost minimalnih zahtev recikliranja iz dela B Priloge III, ob upoštevanju podatkov, ki jih predložijo države članice, tehničnega napredka in pridobljenih praktičnih izkušenj v državah članicah.

3. Po potrebi se poročilu priložijo predlogi za pregled ustreznih določb te direktive.

Člen 24

Postopek odbora

1. Komisiji pomaga odbor, ustanovljen na podlagi člena 18 Direktive 2006/12/ES.

2. Pri sklicevanju na ta člen se uporabljata člena 5 in 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

Obdobje iz člena 5(6) Sklepa 1999/468/ES je tri mesece.

3. Odbor sprejme svoj poslovnik.

Člen 25

Kazni

Države članice določijo pravila o kaznih, ki se uporabljajo za kršitve nacionalnih predpisov, sprejetih na podlagi te direktive, in sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev njihovega izvajanja. Predpisane kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne. Države članice Komisijo uradno obvestijo o teh ukrepih do 26. septembra 2008, kakor tudi o vseh njihovih poznejših spremembah.

Člen 26

Prenos

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, do 26. septembra 2008.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice sporočijo Komisiji besedila vseh obstoječih zakonov in drugih predpisov, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 27

Prostovoljni sporazumi

1. Pod pogojem, da so cilji iz te direktive doseženi, lahko države članice izvedejo prenos določb členov 8, 15, in 20 s sporazumi med pristojnimi organi in zadevnimi gospodarskimi subjekti. Taki sporazumi izpolnjujejo naslednje zahteve:

(a) so izvršljivi;

(b) podrobno morajo navesti cilje, z ustreznimi roki za dosego teh ciljev;

(c) objavljeni morajo biti v nacionalnem uradnem listu ali v uradnem dokumentu, enako dostopnem javnosti, in poslani Komisiji.

2. Doseženi rezultati se morajo redno spremljati, sporočati pristojnim organom in Komisiji ter dati na razpolago javnosti pod pogoji, določenimi v sporazumu.

3. Pristojni organi zagotovijo, da se prouči napredek, dosežen na podlagi sporazuma.

4. V primeru, da se sporazumi ne upoštevajo, države članice izvajajo ustrezne določbe te direktive z zakonodajnimi, upravnimi ali drugimi ukrepi.

Člen 28

Razveljavitev

Direktiva 91/157/EGS se razveljavi z učinkom od 26. septembra 2008.

Sklicevanja na Direktivo 91/157/EGS se razumejo kakor sklicevanja na to direktivo.

Člen 29

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 30

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Strasbourgu, 6. septembra 2006

Za Evropski parlament	*Za Svet*
Predsednik	*Predsednica*
J. BORRELL FONTELLES	P. LEHTOMÄKI

PRILOGA I

Spremljanje skladnosti s cilji zbiranja iz člena 10

Leto	Zbiranje podatkov		Izračun	Zahteve glede poročanja
X (*)+1	Prodaja v letu 1(S1)			
X+2	Prodaja v letu 2 (S2)	–	–	
X+3	Prodaja v letu 3 (S3)	Zbiranje v letu 3 (C3)	Stopnja zbiranja (CR3) = 3*C3/(S1+S2+S3)	
X+4	Prodaja v letu 4 (S4)	Zbiranje v letu 4 (C4)	Stopnja zbiranja (CR4) = 3*C4/(S2+S3+S4) (Postavljen cilj: 25 %)	
X+5	Prodaja v letu 5 (S5)	Zbiranje v letu 5 (C5)	Stopnja zbiranja (CR5) = 3*C5/(S3+S4+S5)	CR4
X+6	Prodaja v letu 6 (S6)	Zbiranje v letu 6 (C6)	Stopnja zbiranja (CR6) = 3*C6/(S4+S5+S6)	CR5
X+7	Prodaja v letu 7 (S7)	Zbiranje v letu 7 (C7)	Stopnja zbiranja (CR7) = 3*C7/(S5+S6+S7)	CR6
X+8	Prodaja v letu 8 (S8)	Zbiranje v letu 8 (C8)	Stopnja zbiranja (CR8) = 3*C8/(S6+S7+S8) (Postavljen cilj: 45 %)	CR7
X+9	Prodaja v letu 9 (S9)	Zbiranje v letu 9 (C9)	Stopnja zbiranja (CR9) = 3*C9/(S7+S8+S9)	CR8
X+10	Prodaja v letu 10 (S10)	Zbiranje v letu 10 (C10)	Stopnja zbiranja (CR10) = 3*C10/(S8+S9+S10)	CR9
X+11	itd.	itd.	itd.	CR10
itd.				

(*) Leto X je leto, ki vključuje datum iz člena 26.

PRILOGA II

Znak za ločeno zbiranje baterij, akumulatorjev in baterijskih sklopov

Znak za „ločeno zbiranje“ za vse baterije in akumulatorje je prečrtan izvlečni zabojnik za odpadke, kakor je prikazano spodaj:

PRILOGA III

Podrobne zahteve za obdelavo in recikliranje

DEL A: OBDELAVA

1. Najmanj, kar obsega obdelava, je odstranitev vseh tekočin in kislin.

2. V objektih za obdelavo se obdelava in vsakršno skladiščenje, vključno z začasnim skladiščenjem, vršita na površini z neprepustnimi tlemi in primernim prekritjem za varovanje pred vremenskimi vplivi, ali v ustreznih zabojnikih.

DEL B: RECIKLIRANJE

3. Postopki recikliranja dosegajo naslednje minimalne učinkovitosti recikliranja:

   (a) recikliranje 65 % glede na povprečno maso svinčevih baterij in akumulatorjev s kislino, vključno z recikliranjem vsebujočega svinca v največjem možnem obsegu, ki je tehnično izvedljivo brez čezmernih stroškov;

   (b) recikliranje 75 % glede na povprečno maso nikelj-kadmijevih baterij in akumulatorjev, vključno z recikliranjem vsebujočega kadmija v največjem možnem obsegu, ki je tehnično izvedljivo brez čezmernih stroškov; in

   (c) recikliranje 50 % glede na povprečno maso drugih odpadnih baterij in akumulatorjev.